

Sygn. akt I C 243/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Skowron

Protokolant: Ewelina Urbańska

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2013 r.

w Z.

sprawy z powództwa Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W.

przeciwko J. N.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego J. N. na rzecz powoda, Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W., kwotę 8.416,08 zł (osiem tysięcy czterysta szesnaście złotych osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 59.758,92 zł, od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje pozwanemu, żeby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgorzelcu kwotę 421 zł tytułem opłaty, od wniesienia której powód był zwolniony.

Sygn. akt I C 243/13

UZASADNIENIE

Powód, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W., wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego J. N. kwoty 8.416,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 59.758,92 zł - od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty - i kosztami procesu. W uzasadnieniu żądania wyjaśnił, że pozwany prowadził działalność gospodarczą; wskazał przy tym, że w 2009 r. została ogłoszona jego upadłość. Podał, że w takiej sytuacji zaspokoił roszczenia pracowników pozwanego w łącznej kwocie 224.067,93 zł. Podniósł, że w postępowaniu upadłościowym odzyskał tylko część tej sumy (164.309,01 zł). Wreszcie wyjaśnił, że kwota 8.416,08 zł obejmuje skapitalizowane odsetki ustawowe za 2012 r., naliczone od niespłaconej części przypadającej mu należności.

Pozwany, J. N., wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu. Zarzucił, że odsetki, których żąda powód, mogły być naliczane jedynie do dnia ogłoszenia upadłości. Podniósł, że powództwo jest przedwczesne, bowiem nie doszło do prawomocnego zakończenia postępowania w przedmiocie umorzenia zobowiązań, które nie zostały zaspokojone w postępowaniu upadłościowym. Wreszcie wskazał, że jego sytuacja materialna uniemożliwia mu spłatę dochodzonej należności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W lipcu 2009 r. została ogłoszona upadłość J. N., który prowadził działalność gospodarczą pod firmą Huta (...) w O.. W dniu 11 sierpnia 2009 r. Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W. pokrył zestawione przez Syndyka Masy Upadłości, niezaspokojone przez upadłego roszczenia pracownicze w łącznej kwocie 224.067,93 zł. W postępowaniu upadłościowym wynikająca stąd należność Funduszu została zaspokojona częściowo – w kwocie 164.309,01 zł. W lipcu 2012 r. postępowanie upadłościowe zostało umorzone. Suma odsetek ustawowych za 2012 r. - przypadająca Funduszowi z tytułu niespłaconej części należności - wynosi 8.416,08 zł.

(dowód:

- postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 1 lipca 2009 r., sygn. akt VIII GU 21/09 [k 7];
- zbiorczy wykaz roszczeń z dnia 16 lipca 2009 r. [k 8-11];
- potwierdzenie przelewu z dnia 11 sierpnia 2009 r. [k 12];
- wyciąg z listy wierzytelności i planu podziału, sygn. akt V GUp 9/11 [k 13];
- postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 12 lipca 2012 r., sygn. akt V GUp 9/11 [k 14];
- wyliczenie odsetek z dnia 13 lutego 2013 r. [k 15])

Sąd zważył, co następuje:

W sprawie, w związku z ogłoszeniem upadłości pozwanego, w trybie art. 15 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (dalej: ustawa o ochronie roszczeń pracowniczych), ze środków finansowych powoda zostały wypłacone należne pracownikom pozwanego świadczenia pracownicze. Na powoda (w którego imieniu działał Marszałek Województwa (...)) przeszło roszczenie o zwrot przekazanych środków (art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w zw. z jej art. 24 ust. 3 pkt 2). Adresatem tego roszczenia, po prawomocnym umorzeniu postępowania upadłościowego, mógł być tylko pozwany (art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w zw. z art. 364 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze [dalej: p.u.n.]). W przypadku odsetek, o które chodziło w sprawie (tj. naliczanych po dniu ogłoszenia upadłości [od 2012 r.]), byłby on właściwym adresatem roszczenia również w przypadku, gdyby postępowanie upadłościowe nie zostało jeszcze zakończone (z masy upadłości mogły być bowiem zaspokojone wyłącznie odsetki należne za okres do dnia ogłoszenia upadłości [art. 92 p.u.n.; por. też A. Jakubecki, Komentarz do art. 92 ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze, LEX, pkt 5]).

Wysokości skapitalizowanych odsetek za 2012 r. została ustalona na podstawie wyliczenia przedstawionego przez powoda (k 15); dokument ten korzystał z waloru dokumentu urzędowego (art. 244 § 1 k.p.c.), a pozwanemu nie udało się (nie podjął takiej próby) obalić związanego z nim domniemania prawdziwości (art. 252 k.p.c.). Dalsze odsetki zostały zasądzone od dnia 1 stycznia 2013 r. - od kwoty 59.758,92 zł (wierzytelności powoda, która nie została zaspokojona w postępowaniu upadłościowym [224.067,93 zł - 164.309,01 zł]). W rachubę – w braku odmiennego zastrzeżenia - wchodziły odsetki ustawowe (art. 481 § 2 k.c.).

Kwestie związane z umorzeniem zobowiązań pozwanego, które nie zostały zaspokojone w postępowaniu upadłościowym (art. 369 p.u.n.) nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy; do kategorii takich zobowiązań nie należały (nie mogły należeć) odsetki naliczone po dniu ogłoszenia upadłości; zresztą też na podstawie art. 369 p.u.n. nie mogłyby zostać umorzone należności Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W. (art. 369 ust. 3 p.u.n. w zw. z art. 238 p.u.n. i art. 23 ust. 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych; por. też F. Zedler, Komentarz do art. 369 ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze, LEX, pkt 18).

Trudna sytuacja materialna pozwanego nie mogła stanowić podstawy do oddalenia powództwa (co do zasady - pomijając przypadki złej woli - brak zapłaty zobowiązania jest wynikiem braku wystarczających środków finansowych;

nie jest to jednak uzasadnieniem dla odmowy uwzględnienia żądania zapłaty); sytuacja materialna pozwanego może mieć znaczenie w kolejnej fazie postępowania – w takim zakresie, w jakim będzie rzutować na skuteczność egzekucji.

Przeprowadzone w sprawie dowody były wystarczające do zrekonstruowania stanu faktycznego w stopniu wystarczającym do rozstrzygnięcia sprawy; pozostałe wnioski dowodowe zostały zatem oddalone (art. 217 § 3 k.p.c.). Dowód z przesłuchania strony ma charakter subsydiarny; w sprawie nie było potrzeby jego przeprowadzenia (art. 299 k.p.c.).

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c. – zasądzając je od pozwanego (jako od strony, która przegrała sprawę). Jednocześnie pozwany został zobowiązany do uiszczenia opłaty sądowej, od której wniesienia powód był zwolniony (art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).